

RIIGI TEATAJA

Nr. 25.

24. märtsil 1939.

Nr. 25.

I.

- Art. 183. Otsuse muudatus Õpperaamatute Komitee asutamise asjas.
184. Otsus riigiasutiste ja -ettevõtete ehitiste püstitamise kohta.
185. Eesti Maapanga kaheksanda (VIII) seeria $4\frac{1}{2}\%$ -liste pantkirjade väljaandmise ja nende arvel laenude andmise määruse muutmise ja täiendamise määrus.
186. Nõmme linna plaanistamise ja üldmöötmise erimaks 1939 a.
187. Petseri linnatapamaja taksid 1939/1940 m. a.
188. Suure-Jaani linna liiklemise määrus.
189. Harju maakonnas 1939/1940 eelarveaastal maakonnaomavalitsusele võetavate maksude määrus.

II.

190. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 21.

I.

183. Vabariigi Valitsuse otsus 17. märtsist 1939.

Vabariigi Valitsuse 8. detsembri 1938 otsuse Õpperaamatute Komitee asutamise asjas punkt 3. muuta ja kinnitada järgmiselt:

3. Õpperaamatute Komitee koosneb 9 alalisest liikmest, kellest üks on Komitee juhataja.

Komitee liikmed ja juhataja määrab Vabariigi Valitsus Haridusministri ettepanekul.

Peale alaliste liikmete on Komiteel kaastöölised, keda nimetab Haridusminister. Kaastöölised töötavad Komitee või tema juhataja otsusel üksikute ülesannete alal ja esitavad oma ettepanekud ja kavad Komitee juhatajale.

Peaminister K. Eenpalu.

Haridusminister A. Jaakson.

Riigisekretär K. Terras.

184. Vabariigi Valitsuse otsus 17. märtsist 1939.

1. Riigiasutised ja -ettevõtted võivad püstitada ehitisi ainult tulekindlast materjalist, kuivõrd käesolevast otsusest ei järeldu teisiti.

2. Seaduste ja määruste alusel ehitiste püstitamiseks toetuste ja laenude andmisel soodustatakse eeskätt tulekindlast materjalist ehitiste püstitamist.

3. Tunnustada tarvilikuks, et Maapank ja Pikalaenu Pank annaksid laenusid uute ehitiste püstitamiseks eeskätt siis, kui neid püstitatakse tulekindlast materjalist.

4. Riigiasutised ja -ettevõtted peavad hoolitsema pooleliolevate ehitiste lõpuleviimise eest, samuti selle eest, et ehituste alustamisel oleks tagatud nende lõplik väljachitus.

Ehituseks antavate laenude ja toetuste tingimused peavad tagama ehituste lõpuleviimise antud tähtaegadeks ja tehnilistele nõuetele vastavalt.

5. Eelmiste punktide nõuete teostamiseks tuleb vastavatel ministritel kehtima panna sellekohased määrused või vajaduse korral esineda ettepanekutega vastavate seaduseelnõude algatamiseks või määruste andmiseks.

6. Eelmistes punktides tähendatud ehitiste püstitamisel võtta täiendavaks juhendiks:

- a) katusekattena eelistada kodumaa päritoluga tulekindlaid kattematerjale, nagu põletatud savikivid, tsementkivid ning muud kunstkivid ja plaadid;
- b) ehitiste fassaadide katmisel, eriti esinduslikumate ehitiste puhul, eelistada kodumaa päritoluga looduslikke ja kunstkive, nagu paas, Saaremaa dolomiit, Vasalemma marmor, klinker, fassaadkivi ja silikaat;
- c) tulekindlast materjalist ehitisteks käesoleva otsuse mõttes lugeda ehitised, millel vähemalt välisseinad ja sisekandeseinad on tulekindlast ehitusmaterjalist.

7. Riigiasutiste ja -ettevõtete poolt püstitatavate ehitiste suhtes võib tulekindla materjali kasutamise alal lubada erandeid vastav minister kokkuleppel Teedeministriga.

Riigiasutiste ja -ettevõtete kui ka toetuste või laenude abil püstitatavate ehitiste kohta, mis asetsevad kaugel raud-, vee- või maanteedest, samuti toetuste või laenude abil püstitatavate vähemtähtsate ehitiste kohta võidakse sellekohastes eeskirjades käesoleva otsuse nõudeist ette näha erandeid, lubades neid püstitada ka mittetulekindlast ehitusmaterjalist.

8. Omavalitsustele ette panna, et nad ka oma summadega ehituste teostamisel peaksid kinni käesoleva otsuse p. 1, 4 ja 6 nõuetest, eranditega p. 7 mõtte kohaselt.

Peaminister K. Eenpalu.

Teedeministri k.t. Sõjaminister P. Lill.

Riigisekretär K. Terras.

185. Eesti Maapanga kaheksanda (VIII) seeria $4\frac{1}{2}\%$ -liste pantkirjade väljaandmise ja nende arvel laenude andmise määruse muutmise ja täiendamise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 17. märtsil 1939.

Alus: Eesti Maapanga põhikirja (RT 1934, 91, 734) §§ 36 ja 51.

I.

Eesti Maapanga kaheksanda (VIII) seeria $4\frac{1}{2}\%$ -liste pantkirjade väljaandmise ja nende arvel laenude andmise määruse (RT 1935, 71, 621) § 19 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 19. Kaheksanda (VIII) seeria $4\frac{1}{2}\%$ -liste pantkirjade arvel antavate annuiteetlaenude kestus määratakse ja nende laenude intressid, võla kustutusprotsendid ja panga ülalpidamiskulude tasud võetakse järgmise tabeli alusel, arvates alglaenult:

Laenu kestus aastates	P o o l a a s t a s					Aastas %
	Laenu intress	Võlakustu- tuse protsent	Kokku %	Panga ülal- pidamisku- lude %	Kokku %	
5	2,25	8,804.8	11,054.8	0,25	11,304.8	22,609.6
7,5	2,25	5,530.3	7,780.3	0,25	8,030.3	16,060.6
10	2,25	3,903.6	6,153.6	0,25	6,403.6	12,807.2
15	2,25	2,297.8	4,547.8	0,25	4,797.8	9,595.6
20	2,25	1,515.2	3,765.2	0,25	4,015.2	8,030.4
30	2,25	0,771.3	3,021.3	0,25	3,271.3	6,542.6
40	2,25	0,434.8	2,684.8	0,25	2,934.8	5,869.6
50	2,25	0,257.6	2,507.6	0,25	2,757.6	5,515.2
60	2,25	0,156.9	2,406.9	0,25	2,656.9	5,313.8

II.

Sama määrus täiendatakse § 21 järgmises redaktsioonis:

§ 21. Kaheksanda (VIII) seeria pantkirjade arvel võib Pank anda laenusid ka lihtkustutuse alusel, samuti muuta arvelolevaid annuiteetlaene lihtkustutuse korras tasutavateks laenudeks, kestusega kuni 30 aastani, kusjuures laenult võetakse $4\frac{1}{2}\%$ intresse, 0,5% algvõlalt Panga ülalpidamise kulu ja kustutust laenusaaaja ja Panga vahel sõlmitud kokkuleppe alusel.

III.

Käesolev määrus hakkab kehtima avaldamisega.

Peaminister K. Eenpalu.

Majandusminister L. Sepp.

Riigisekretär K. Terras.

Nõmme Linnavolikogu poolt 24. jaanuaril 1939 vastu võetud ja Siseministri poolt 8. märtsil 1939 kinnitatud

186. Nõmme linna plaanistamise ja üldmõõtmise erimaks 1939 a.

Linna plaanistamise ja üldmõõtmise erimaksu 1939 a. võetakse Nõmme linna administratiivpiires asuvailt kinnisvaradelt, mille suurus kuni 4000 m² Kr. 1.— ja mille suurus üle 4000 m² Kr. 1.50.

Maksu esimese poole tasumise tähtaeg 1. mail 1939 ja teise poole — 1. septembril 1939.

Kui maksu esimene pool ei ole tasutud 15. maiks 1939 ja teine pool 15. septembriks 1939, siis võetakse viivitusraha pool protsenti kuus, arvates poolikud kuud terveteks.

Linnapea L. Ojaveski.

Linnasekretär A. Malkus.

Petseri Linnavolikogu poolt 22. veebruaril 1939 vastu võetud ja Põllutööministri poolt 8. märtsil 1939 kinnitatud

187. Petseri linnatapamaja taksid 1939/1940 m. a.

Maks tapamaja tarvitamise eest loomade tapmise juures:

Hobuselt	Kr.	1.40
Sarvloomalt, eluskaal üle 330 kg	„	2.50
Sarvloomalt, eluskaal alla 330 kg	„	1.80
Vasikatelt	„	— .25
Lammastelt	„	— .30
Sigadelt, liha: 1) alla 30 kg	„	— .50
2) 30— 65 kg	„	— .80
3) 65—100 „	„	1.30
4) 100—130 „	„	1.75
5) 130—160 „	„	2.50
6) 160—200 „	„	3.—
7) üle 200 „	„	3.50
Veise $\frac{1}{4}$ (liha) pealt üle 40 kg	„	— .65
„ $\frac{1}{4}$ „ „ „ alla 40 „	„	— .45
Hobuse $\frac{1}{4}$ (liha) pealt	„	— .35
Seasingilt	„	— .20
Lambasingilt	„	— .10
Iga kaalumise eest	„	— .05

Märkus. Kui korraga tapetakse mitte vähem kui 25 lammast, võetakse tapamaja maksu alates 1. septembrist kuni 1. jaanuarini 20 senti lambalt.

Linnapea N. Grünthal.

Linnasekretär H. Pöder.

Suure-Jaani linnavolikogu poolt 23. jaanuaril 1939 vastu võetud
ja Teedeministri poolt 21. veebruaril 1939 kinnitatud

188. Suure-Jaani linna liiklemise määrus.

Alus: Linnaseaduse § 165 p. 12 ja 13 (RT 1938, 43, 404), Jõuvankrite seaduse § 39 (RT 1938, 31, 254), Liiklemismääruste § 24 (RT 1938, 58, 556) ja Jõuvankrite liini- ja juhuveo korraldamise seaduse § 37 (RT 1938, 42, 401).

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesoleva määruse mõttes loetakse sõiduriistadeks: sõiduautod, autobused, mootorrattad, jalgrattad, hobusõiduriistad ja tõukekelgud ning veoriistadeks: mootorveoriistad, hobuveoriistad, järelvankrid, käsikärud ja koormaveokelgud.

§ 2. Hobusõidu- ja veoriistade juhid peavad liiklemise ajal viibima oma sõidu- või veoriista juures, kuid mitte käima kõnniteel.

§ 3. Sõidu- ja veoriistade seisukohad määrab linnavalitsus, arvestades liiklemise ja heakorra nõudeid. Seisukoha loomisest ja kaotamisest kuulutatakse Riigi Teatajas.

Peale linnavalitsuse poolt määratud seisukohtade võivad sõidu- ja veoriistad peatuda sõitjate pealevõtmiseks ja mahaminekuks või kraami pealevõtmiseks ja mahapanemiseks ainult niisugustel kohtadel, kus see ei takista liiklemist. Koormate ja pakkide peale- ja mahalaadimine peab toimuma võimalikult õuedel, nende puudumisel kõnnitee ääres, kuid nõnda, et see ei takista liiklemist ega tõkesta kõnniteed.

§ 4. Linnavalitsusel ja politseikomissaril on õigus tarviduse korral ajutiselt sulgeda tänavaid sõidu- ja veoriistade ning jalakäijate liiklemiseks. Tänavate sulgemise puhul peab ümbersõit selgelt olema tähistatud.

Juhuvedu.

§ 5. Suure-Jaani linna piires võib alalisel reisijate ja kauba maksulisel veol kasutada ainult jõuvankreid ja järelvankreid, mis linnavalitsuse poolt selleks kõlblikuks tunnistatud ja registreeritud.

§ 6. Juhuveo jõuvankrid võivad oodata palkamist ainult linnavalitsuse poolt selleks määratud seisukohtadel.

§ 7. Jõuvankrite seisukohal ei tohi seista rohkem jõuvankreid, kui iga seisukoha jaoks määratud.

§ 8. Kui jõuvankri palkaja alustab mõne seisukohal oleva jõuvankri juhiga läbiraakimist, on teistel juhtidel vahelesegamise keelatud.

§ 9. Seisukohale sõites asub jõuvanker sõidujärjekorda. Esimese jõuvankri sõidujärjekorra koht on pikirea puhul rea esikohal.

§ 10. Jõuvankri palkaja võib seisukohalt palgata igat jõuvankrit, vaatamata selle sõidujärjekorrale.

§ 11. Käesoleva määruse vastu eksijaid karistatakse Kriminaalseadustiku järgi.

§ 12. Käesolev määrus hakkab kehtima kümnendal päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnavanem A. Nurk.

Linnasekretär J. Jaaska.

Harju Maavalitsuse poolt Maakonnaseaduse § 34 alusel 23. veebruaril 1939 vastu võetud ja Siseministri poolt 8. märtsil 1939 kinnitatud

189. Harju maakonnas 1939/1940 eelarveaastal maakonnaomavalitsusele võetavate maksude määrus.

Alus: Maakonnaseaduse (RT 1938, 43, 405) § 158—193.

I. Lisapõhiärimaks.

§ 1. Lisapõhiärimaksu maakonnaomavalitsusele võetakse maakonna piirides asuvailt kaubandus- ja tööstusettevõtelt 50% riigi põhiärimaksu määrast, Maakonnaseaduse § 161 ja 162 tähendatud korras.

II. Lõbustusmaks.

§ 2. Lõbustusmaksu maakonnaomavalitsusele võetakse Harju maakonnas väljaspool linnade piire korraldatavailt avalikelt ettekannetelt, pidustustelt ja lõbustustelt (käesolevas määruses allpool lühenduse mõttes nimetatud üldsõnaga „etendused“), kuhu pääs on maksuline, välja arvatud § 3 nimetatud erandid.

Lõbustusmaksu võetakse pääsmete järgi, lisana pääsmehinnale, kusjuures lõbustusmaksu maksjaks on pääsme ostja.

Maksu võetakse:

- a) 30% pääsmehinnast: ärilistelt etendustelt, nagu avalik kino, tsirkus j.m.; üksikute isikute tuluks korraldatavailt etendustelt; tantsuõhtutelt, loteriidelt, kabareedelt ja varieteedelt; etendustelt, mille einalaudades kaubeldakse alkoholiste jookidega, juurde arvatud koduvein ja koduõlu;
- b) 20% pääsmehinnast: punkt a alla mittekuuluvailt etendustelt, mis korraldatakse väljaspool Harju maakonna valdade piire asuvate organisatsioonide või asutiste poolt.

§ 3. Lõbustusmaksu ei võeta:

- a) vabatahtlike tuletõrjeühingute poolt korraldatavailt pidudelt ja muudelt mittealalistelt lõbustustelt, mille puhastulu läheb tuletõrjevahendite, tuletõrjeriistade hoiuruumide või tuletõrjevarustuse soetamiseks või korrashoiuks;
- b) koolide juures asuvate või Haridusministeeriumi Noorsoo ja Vabahariduse Osakonnas registreeritud noorsoo-organisatsioonide poolt korraldatavailt mittealalistelt ettekannetelt, mille puhastulu läheb noorsoo-organisatsioonide tegevuse arendamiseks;
- c) kutseliste teatrite etendustelt, kui need etendused ei kuulu käesoleva määruse § 2 punkt a alla;
- d) Harju maakonna valdade piires asuvate organisatsioonide ja asutiste poolt korraldatavailt etendustelt, kui need etendused ei kuulu § 2 punkt a alla.

§ 4. Lõbustusmaks nõutakse sisse vastava etenduse korraldaja kaudu, pääsmete müügil.

Etenduse korraldaja kaudu nõutakse sisse lõbustusmaks ka tema poolt väljaantud maksuta pääsmeilt vastavalt kohtade hinnale, mille jaoks pääsmed on antud, välja arvatud maksuta pääsmed, mis saadetakse õppe- ja kasvatusasutistele, raviasutistele ja varjupaikadele jaotamiseks puudustkannatavatele õpilastele ja hoolealustele.

Ühes maakonnaomavalitsuse kasuks võetava lõbustusmaksuga kuulub sissenõudmisele ka Eesti Punase Risti maks (kui etendus ei ole sellest maksust vaba) ja maks Eesti filmi heaks.

§ 5. Lõbustusmaksu alla kuuluvate etenduste korraldajad on kohustatud vähemalt 24 tundi enne etenduse korraldamist kõik pääsmed laskma registreerida ja tembeldada maavalitsuses või selles vallavalitsuses, kelle piirkonnas etendus korraldatakse.

Registreerimata pääsmeid ei või müüa ega pidada lõbustusmaksu alla kuuluvate etenduste kassaruumis ega pääsmete eelmüügi kohtades.

§ 6. Pääsmed lõbustusmaksu alla kuuluvaile etendustele peavad olema köidetud raamatutesse ning koosnema pääsmest ja kontsust, soovi korral ka kontramargist. Igal pääsmel peab olema märgitud etenduse korraldaja nimetus, etenduse aeg (aasta ja kuupäev), pääsme järjenumbr, hind (maksuta antavail pääsmeil hinna asemel kriips või märkus „maksuta“) ja käesoleva määruse § 2 ja 4 nimetatud maksude suurus. Samad andmed peavad olema märgitud ka esimesele kontsule igas pääsmeraamatus.

Pääsmeil, mis registreeritakse mitte üksiku kindla etenduse jaoks, vaid edaspidiseks tagavaraks, jäetakse registreerimisel märkimata etenduse aeg ja see märgitakse alles pääsme müügi eel. Seesuguste pääsmete raamatutes registreeriv asutis märgib viimase pääsmekontsu tagaküljele registreerimise aja ja tõestab selle vastava allkirjaga.

Pääsmete registreeritud hinnale ei või lisandada nende müümisel min-geid lisamakse ei riiehoiutasu ega muu nimetuse all.

Lõbustusmaksu alla kuuluvaid etendusi ei või korraldada ilma käesolevas paragrahvis tähendatud pääsmeteta.

§ 7. Lõbustusmaksu korraliku sissenõudmise ja edasiandmise kindlustuseks etenduse korraldaja maksab pääsmete registreerimisel registreeriva asutise korraldusse tagatise registreeritud pääsmeilt sissenõudmisele kuuluva lõbustusmaksu ja § 2 ja 4 nimetatud maksude kogusumma suuruses.

Pärast etenduse korraldamist kahe nädala jooksul etenduse korraldaja esitab asutisele, kus pääsmed registreeriti, müümata jäänud pääsmed, arvatud välja § 6 teises lõikes tähendatud pääsmed, kusjuures müümata jäänud pääsmeiks loetakse ainult need, mis on kontsude küljest lahti rebimata. Neilt pääsmeilt arvatud maksude suuruses antakse tagatisraha etenduse korraldajale tagasi, kuna ülejääv osa tagatisrahast arvatakse vastavaiks maksudeks.

Samuti makstakse tagasi tagatisraha § 6 teises lõikes tähendatud müümata jäänud pääsmeilt, — kui need pääsmed esitatakse selleks kahe kuu jooksul pärast registreerimist.

Tagatisraha, mille tagasisaamiseks pole esinetud eeltähendatud korras ja tähtaegadeks, arvatakse tervelt vastavaiks maksudeks.

§ 8. Lõbustusmaksu alla kuuluvale etendusele pääsemiseks müüdüd või müügil leitud registreerimata pääsmed võetakse ära politsei või lõbustusmaksu kontrolöri poolt ja saadetakse maavalitsusse, kes neilt pääsmeilt lõbustusmaksu võib sisse nõuda etenduse korraldajalt administratiivkorras viiekordses suuruses.

§ 9. Lõbustusmaksu kontrolörideks määratud isikutel on õigus samuti nagu politseivõimudel vabalt pääseda avalikele maksulistele etendustele ning teostada pääsmete kontrollimist etenduse ruumes ja pääsmete müügikohtades.

§ 10. Vallavalitsuste kaudu laekunud lõbustusmaksu ja § 4 viimases lõikes nimetatud maksude summad kantakse maavalitsuse arvele ühe kuu

jooksul pärast laekumist. Vahetalituse kulude katteks 5% maakonnaomavalitsusele kuuluvast lõbustusmaksust jääb vastavale vallavalitsusele.

§ 11. Lõbustusmaksu tasumise eeskirjade rikkujad võetakse vastutusele Kriminaalseadustiku põhjal.

III. Kantsleimaks.

§ 12. Kantsleimaksu võetakse maakonnaomavalitsuse asutiste poolt väljaantavalt tunnistustelt, ärakirjadelt ja väljavõtetelt 25 senti leheküljelt. Leheküljele arvatakse vähemalt 25 rida, kusjuures leheküljed, milles alla 25 rea, arvatakse üheks leheküljeks.

§ 13. Kantsleimaksu võetakse eriliste kantsleimarkide kustutamisega vastavalt dokumentidel.

Kantsleimargid tuleb osta samast asutisest, kust antakse välja maksutamisele kuuluvad dokumendid.

Kantsleimargid kõigi oma asutiste ja eriametnike jaoks muretseb maakonnavalitsus. Asutised ja isikud, kellele kantsleimargid välja antud, hoiavad neid nagu muidki väärtmärke ja vastutavad nende eest rahaliselt markide nimelise väärtuse suuruses.

§ 14. Kantsleimaksust on vabad:

1. Avalikõiguslikele asutistele väljaantavad tunnistused.
2. Kohtuasutistele esitatavad tunnistused vaesusõiguse saamiseks.
3. Koolide poolt õpilastele väljaantavad tunnistused.
4. Rõugepanemise tunnistused.
5. Arstitunnistused, mis antakse:
 - a) hoolekandelse abi nõutamiseks, b) ametikohuste täitmisest vabastamise otstarbel, c) esitamiseks kriminaalasjus, d) arstitunnistused vigastuste kohta, mis saadud teenistuskohuste täitmisel ja e) iga sugused arstitunnistused kooliõpilastele.

IV. Üldmäärus.

§ 15. Maavalitsusel on õigus anda selgitavaid juhtnööre käesoleva määruse käsitamiseks.

Harju maavanem K. R. Ruus.

Maavalitsuse sekretäri aj. k.t. K. Puskar.

II.

190. Vabariigi Presidendi käskkiri nr. 21.

18. märtsil 1939.

Panen Välisminister K. Selter'i lähetamise ajaks Varssavi ja Budapesti Välisministri ülesanded Majandusminister L. Sepp'a peale.

K. Päts
Vabariigi President.

K. Eenpalu
Peaminister.